

Een bekerwedstrijd tegen De Stukkenjagers dus, een match waarvan we wisten dat hij niet eenvoudig zou worden. Zo bleek, want met 2 FMs en 2 IMs en een gemiddelde rating van 2312 waren onze Tilburgse vrienden zo'n beetje in de sterkst mogelijke formatie aanwezig. Ik speelde zelf op bord 1 tegen IM Stefan Beukema, een speler die ik nog goed ken van het feit dat hij in mijn leeftijdsklasse heel vaak Nederlands jeugdkampioen is geworden. Verrassend genoeg werd het een beetje een non-partij. Na de vijftiende zet (15.. – Pa7-c6) en ongeveer een halfuur schaken in een redelijk standaard Italiaanse partij staat de volgende stelling op het bord, waarbij ik de witte stukken heb.

En hier bood Stefan dus remise aan. De gewetensvraag is wat doe je dan tegen een speler van zijn kaliber. Ik sta hier na 16. D5 potentieel marginaal beter vanwege mijn extra ruimte, maar vanwege de weinige stukken op het bord en de afwezigheid van de lopers word ik daar niet veel wijzer van en bleek ook in de analyse naderhand dat het allemaal wel in balans is. Na even te hebben gecheckt met teamleider Rudy heb ik maar besloten het remiseaanbod aan te nemen en heb ik zonder grote inspanningen ons van de 0 gekregen.